

Orlagarík afbrýðissemi dýra.

Reykjavík, 5.mai 1945.

3 blöð qto.

23.

Þrjúgátt afbrýðissemi meðal dyra.

Þeir mennur Daniellson í Svignasthark höfðu mig ári haft nafni mitt í heimili sínu eða nálegt því. Þetta hann sei mig ári ári meðal dyra með sér.

Hann tók eftir því, að meðal dyra, Karldýrs og Svandýrs mátti sjá nærri um-
litu og umgengni hvort við annað en við önnur dyr sama kyns, þannig, að svo
vortist sem um hjón gæti verið að ræða, en sigi vildi hafa ástleitni annars dyrs
við málka sínu, né öðru óþarfa áleitni. Þannig tókum vör þó það, en ekki meðal þessu allu
tú voru þarna m. a. "hjó" ein, en lifað höfðu samann mig ári, með þag um-
með híd beita og eignast fjölda "barna" og sjúkt hvort áttu um byggju hino meota.
Þeir þá svo við, að Petrusmennur í Svignasthark kaupis mig á ræðu, afuilega
mig og lófar hann um í sönnu stíju, sem "hjó" ein voru þess og hídun frá sigi
í löngu, að til áfridar þess í "heimilinu". Karl dýr þess að umgangast hino
ungu fróðu, en afdrif "korn" sína, sem um verður svo afbrýðisfell, að þessu dyri
þara af þessu ári og sigi svo, að þann ganga blóðug og rífur hvort um hann áttu,
þegar "hins bændanna" - Karldýrinu - þessu mig korn og sigi að svo þessu mig sigi standa,
þessu hann að "korn" sínu og beita af henni hann um, umvafalust og með koldblóði!
Hinn mátti þá sigi kosta, enda tók mig Karl dýr hino mig kornu kornu sigi að
sér í sönnu lund sem hino, en hann höfðu áttu, og tók mig til að eignast barn sín við
heimi.

Eg hefði á öðrum stadi minni stíju hjón ein, en hinni áttu við fítt verkunna-
stíð sína híd í brennu, en lítill stíð í þessu sem ræfa hjónu þessu: að hjónu dýrjull
robbur kornu sínu í heimili þessu, Karl dýrinu drap kornu þessu og þessu
með fíllu sína, en stíðli barn þessu eftir módu- og umbyggju laus eftir í kornu
með þessu lund og hinni.

Þannig gætu þetta verið milli dyra, hinni sönfulnu "stýrlausu stýr" og þessu
í sjálfu sigi sigi svo undarlegt, en hvernig er þessu varid meðal hinni stýrsemi
gæddu vera, manna mig sjálfu? Þar um vort sigi vera um hinni þessu lítilla
og mistunnar lausa fíðla að ræða eða lífningu lausar fíðlu, sem sigi leggja
híd ástíðasta heimilis líf, oft á hinni aldrara hjónu, og þessu þessu svo, að barn-

